

Η δερματοστιξία (τατουάζ) σε έξι ερωτήσεις (Κουτσιώρας Θεόδωρος, Θεολόγος)

Categories : [ΚΟΙΝΩΝΙΑ](#)

Date : 12 Δεκεμβρίου, 2017

Ένα παγανιστικό φαινόμενο και μία σύγχρονη μάστιγα

Πότε εμφανίστηκε τό φαινόμενο;

Η δερματοστιξία ή αλλιώς τατουάζ (tattoo) είναι **φαινόμενο παγανιστικό**¹, δηλ. ειδωλολατρικό και παμπάλαιο. Ιστορία και αρχαιολογία μάς πληροφορούν ότι ή ύπαρξή του ξεκινά από τά βάθη του ανθρώπινου γένους, χιλιάδες χρόνια πρίν την έλευση του Χριστού επί τής γής. Άνθρωποι μουμιοποιημένοι ή κατεψυγμένοι έντοπίστηκαν νά φέρουν τατουάζ πάνω στό σώμα τους σέ διάφορες περιοχές του πλανήτη, σέ Άφρική, Ασία, Αμερική και άλλο.

Ποιοί λόγοι όδήγησαν τούς άνθρωπους στήν πρακτική τής δερματιστιξίας;

Πολλοί είναι οί λόγοι πού όδήγησαν διαχρονικά τούς άνθρωπους νά στραφούν πρός τή συγκεκριμένη πρακτική. Πρώτος λόγος είναι ή απομάκρυνση του ανθρώπου από τον δημιουργό Του. Χάνοντας ό άνθρωπος από τον όρίζοντα τον άληθινό Θεό όδηγήθηκε σέ κατευθύνσεις και έπιλογές μέ τίς όποιες άδίκησε τον έαυτό του. Είδικοί έπιστήμονες καταλήγουν ότι **μάγοι και σαμάνοι**² **ήταν εκείνοι πού πρώτοι προώθησαν τή δερματοστιξία**. Σέ έποχή πού βασίλευε ό άνιμισμός³ πίστευαν οί παραπάνω διάμεσοι ότι μέ ένα τατουάζ στό δέρμα τους γίνονταν παντοδύναμοι και δέσμευαν μέ τον τρόπο αυτό την εϋνοια και τή δύναμη των υπερφυσικών πνευμάτων-θεών. Τά παγανιστικά αυτά πνεύματα άπαιτούσαν την παρουσία των τατουάζ ως άναγκαίο στοιχείο λατρείας και ύποταγής των συνεργατών τους. Αυτό ή αντίληψη συνεχίστηκε νά ύπάρχει και σέ κάποιες από τίς έπινοημένες θρησκείες πού προέκυψαν άργότερα.

Ένα ειδικό και φανερό τατουάζ έδειχνε καθαρά την ταυτότητα μιås πρωτόγονης φυλής ή ύπενθύμιζε στους ίθαγενείς τό άξίωμα πού είχε κάποιος ανάμεσά τους. Τά περίτεχνα σχέδια πάνω στό σώμα άνδρών ή γυναικών λειτουργούσαν άκόμα ως φυλαχτά και φυσικά προβάλλονταν άρκετές φορές ως σημάδια μοναδικότητας, καλλωπισμού, ύπεροχής, άνωτερότητας και γοητείας του έτέρου φύλου.

Τί συμβαίνει σήμερα στή χώρα μας σχετικά μέ την εμφάνιση του τατουάζ;

Είναι αλήθεια ότι επί τών ημερών μας υπάρχει ένα διεθνές σχέδιο άναβίωσης αρχαίων παγανιστικών λατρειών, εθίμων και πρακτικών. Μέσα σ' αυτό τό πλαίσιο διαπιστώνουμε και μία πρωτοφανή έξαρση τοῦ παγανιστικοῦ φαινομένου τῆς δερματοστιξίας. Στήν Ἑλλάδα, πρίν δύο περίπου δεκαετίες, ἕνας περιορισμένος ἀριθμός ἀτόμων σημάδευε τό σῶμα του μέ τατουάζ. Ἦταν κυρίως περιθωριακοί, φυλακόβιοι, ἐγκληματίες, ναυτικοί ἢ βαρυποινίτες. Οἱ ἀπεικονίσεις περιλάμβαναν καρδιές, σταυρούς, στιλέτα, μαχαίρια, καράβια, ἀποφθέγματα, βέλη, φίδια, γυναῖκες, τιμόνια, κρεμάλες, μάτια, ἄγκυρες κλπ. Οἱ ἐπιφάνειες πού ἐπιλέγονταν ἦταν συνήθως τά μπράτσα, τό στῆθος, ἡ πλάτη, τά πόδια, σέ σπάνια περίπτωση καί ἡ γλῶσσα τους.

Ὅμως τά τελευταῖα χρόνια βιώνουμε μία ἀπίστευτη προβολή καί ἐξάπλωση τοῦ τατουάζ, πού τείνει νά πάρει διαστάσεις ἐπιδημίας. Ἡ νεολαία μας, κυριολεκτικά ἀπροστάτευτη, βομβαρδίζεται τηλεοπτικά καί καθημερινά ἀπό εἰκόνες προσώπων σημαδεμένων. Διασημότητες, καλλιτέχνες, ἠθοποιοί, τραγουδιστές, μάγειρες, ἀθλητές, ποδοσφαιριστές, μπασκετμπολίστες, Ἕλληνες καί ξένοι, λειτουργώντας ὡς πρότυπα μίμησης ἐθίζουν τά Ἑλληνόπουλα σέ μία ἐσωτερική ἀποδοχή αὐτοῦ τοῦ φαινομένου, σέ μία μετατροπή τῆς ἀπαξίας σέ ἀξία, μέ «φυσικό» ἐπακόλουθο τόν πειραματισμό τοῦ νέου ἢ τῆς νέας στήν υἱοθέτηση ἑνός τουλάχιστον τατουάζ, **πιστεύοντας ὅτι μέ τόν τρόπο αὐτό ἐκσυγχρονίζονται**. Οἱ γονεῖς, ἐκτός ἐξαιρέσεων, πνευματικά ἀμήχανοι καί ἀκαλλιέργητοι, ἢ ἐπιλέγουν τόν ἀδιάφορο δρόμο τῆς σιωπῆς καί τῆς ἀνοχῆς ἢ γιά νά φανοῦν προχωρημένοι προβαίνουν καί οἱ ἴδιοι στό «χτύπημα» ἢ στήν ἀνάρτηση ἑνός τατουάζ, καί ἡ κατάσταση γίνεται ἀκόμα πιά ἀνησυχητική.

Νά προσθέσουμε καί τό γεγονός ὅτι ἔχουμε πλέον μετακίνηση καί στή θεματολογία τῆς δερματοστιξίας, ἀφοῦ αὐτή καλεῖται νά ὑπηρετήσει πλήρως τά σχέδια τῆς παγκοσμιοποίησης περί τροποποίησης τοῦ σώματος καί τῆς σταδιακῆς κατάργησης τῆς ἰδιαιτερότητας τῶν λαῶν. Ἀποκρυφιστικά⁴, μαγικά, παγανιστικά, θρησκευτικά καί ἄλλα παρόμοια σύμβολα διεκδικοῦν πλέον τό προβάδισμα στίς ἐπιλογές τῶν πελατῶν.

Ὡστόσο τό 50% τῶν πελατῶν ζητοῦν ἕνα σχέδιο πού τό ἔχουν στό σῶμα τους διάσημοι καλλιτέχνες καί ποδοσφαιριστές, ἐνῶ **τό 70% ὅσων κάνουν τατουάζ ἀργότερα τό μετανιώνουν**. Οἱ αἰχμάλωτοι τοῦ τατουάζ πολλές φορές φορᾶνε «δεσμά» ἀπό μόνοι τους. Συχνά θέλουν νά ἀπαλλαγοῦν ἀπό μία ἰσόβια κατάσταση πού μόνοι τους δημιούργησαν, ἀλλά δέν τό καταφέρνουν πάντα. Στήν πορεία, ἕνα τατουάζ μπορεῖ νά ἐξελιχτεῖ σέ κάτι τό ἀνεπιθύμητο, γίνεται δυνάστης, τούς δημιουργεῖ ψυχολογικά, προσωπικά, οἰκογενειακά ἢ κοινωνικά προβλήματα, ἐνῶ ἡ ἐπιστροφή στήν ἀρχική πρότατουάζ κατάσταση εἶναι πραγματικά μία οὐτοπία καί φαντάζει ἀνέφικτο.

Υπάρχουν επιπλοκές στην υγεία μας εξαιτίας ενός τατουάζ;

Δυστυχώς ή απερίσκεπτη αυτή συνήθεια ή όποια μᾶς προέκυψε δέν ἔχει μόνο οικονομικό κόστος. Πέρα από τόν πόνο τῶν τσιμπημάτων τῆς μαύρης ἢ τῆς πολύχρωμης ἐγχάραξης-πληγῆς μπορεί νά ἀποκτήσουμε καί προβλήματα υγείας πού δέν θά τά εἶχαμε ποτέ.

Οἱ γιατροί μιλάνε ὅτι ἡ υγεία μας μπορεί νά ἐπιβαρυνθεῖ μέ τοπικές ἢ συστηματικές λοιμώξεις, μέ ἀλλεργικές ἀντιδράσεις, ἐξαιτίας τῆς δεδομένης ἐπικινδυνότητας τῶν χρωμάτων (τοξικές ἢ καρκινογόνες οὐσίες) πού εἰσχωροῦν στό αἷμα μας (ιώδιο, νικέλιο, ὑδράργυρος, χρώμιο, κάδμιο, κοβάλτιο, τιτάνιο, ἄλουμίνιο, κάρβουνο). Μιά ἄλλη ἰδιαίτερη περίπτωση εἶναι ἡ λοίμωξη ἀπό τό μικρόβιο *M.chelonae*, ὅπου παρουσιάζεται μία γκρίζα περιοχὴ 10 ἡμέρες ἕως 5 μῆνες μετά ἀπό τή διενέργεια τοῦ τατουάζ. Μποροῦν ἐπίσης νά ἐντοπιστοῦν, οὐλώδης ἰστός, ἐξανθήματα, κνησμός, οἰδήματα καί ἄλλες σοβαρές ἀσθένειες μέχρι καί ἐμφάνιση καρκίνου.

Ἡ ἀλλεργική ἀντίδραση δέν μπορεί νά ἀποφευχθεῖ ἀκόμα καί στίς περιπτώσεις ἐνός παροδικοῦ τατουάζ (χένας ἢ μεντί ἢ flash), ἰδίως ἂν χρησιμοποιηθεῖ ἡ οὐσία παραφενυλενεδιαμίνη (PPD). Σίγουρα σέ ἕνα συνηθισμένο τατουάζ παραμονεύει ὁ ἴος τοῦ Ἑίτζ, ὁ τέτανος, τά κονδυλώματα, ὁ σταφυλόκοκκος καί οἱ ἥπατίτιδες Β καί C, ὅταν οἱ βελόνες δέν τηροῦν τίς ἀναγκαῖες προδιαγραφές ὑγιεινῆς καί ἀποστείρωσης.

Ἐνα τατουάζ σέ μία ἐστία μελανώματος κάνει πολύ δύσκολη τήν ἐπιβίωση τοῦ ἀσθενῆ. Πολλά τατουάζ ἐμποδίζουν τόν ἀκτινολογικό ἔλεγχο, ὅταν αὐτός χρειαστεῖ, ἐνῶ τατουάζ στήν σπονδυλική στήλη ἐμποδίζουν τήν ἐπισκληρίδια ἀναισθησία.

Σέ περίπτωση ἀφαίρεσης ἐνός τατουάζ μέ λέιζερ δέν μπορεί κάποιος νά ἀποφύγει τό κάψιμο, τά τσιμπήματα καί τόν σχετικό ἔρεθισμό. Εἶναι πιθανό νά καταργηθεῖ καί ἡ αὐθεντική αἰσθητική τοῦ δέρματος μέ συνέπεια τόν ὑποχρωματισμό (λευκό σημάδι) ἢ τόν ὑπερχρωματισμό του (μελανιά ἢ μουτζούρα). Ὡς λύση πάντως μιᾶς ἀποτελεσματικῆς ἀπόσβεσης ἐνός ἀνεπιθύμητου τατουάζ προτείνεται ἀκόμα καί ἡ ἐκδορά του!

Κάποιος πού ἔχει κάνει τατουάζ ἢ πέρσιγκ (piercing) θά πρέπει νά περιμένει ἕνα διάστημα ἀσφαλείας τουλάχιστον 6 μηνῶν προτοῦ πάει γιά αἰμοδοσία. Καί αὐτό γιατί ἂν ὑποθέσουμε ὅτι ὑπάρχει μία περίπτωση νά ἔχει μολυνθεῖ μέσω τῶν ἐργαλείων ἀπό κάποια μεταδοτική ἀσθένεια, τότε οἱ σχετικές ἐξετάσεις αἵματος (πού οὕτως ἢ ἄλλως γίνονται σέ κάθε αἰμοδοσία) δέν μποροῦν νά ἀνιχνεύσουν τόν ἴο, ἐφόσον ὑπάρχει, παρά μόνο μετά τόν 7ο μήνα.

Τατουάζ στό «ἀσπράδι» τοῦ ματιοῦ, ὅπως ἔχει δημοσιευτεῖ ὅτι συμβαίνει στήν

Αυστραλία, μπορεί νά προκαλέσει τύφλωση ή καρκίνο.

Είναι άμαρτία νά φέρει κάποιος στό σῶμα του τατουάζ ἢ νά ἐξασκεῖ τό ἐπάγγελμα τοῦ τατουατζῆ;

Ἡ ἀπάντηση εἶναι σαφέστατη. Γιά τήν Ὁρθόδοξη πίστη μας τό ὁποιοδήποτε τατουάζ (διακοσμητικό, καλλωπιστικό, παγανιστικό, ἐθνικό, ἀκόμα καί χριστιανικό) εἶναι ἀμαρτία καί ἡ ἐξάσκηση αὐτῆς τῆς «τέχνης» τό ἴδιο. Ὅποιος διατείνεται κάτι διαφορετικό χρειάζεται νά ἐμβαθύνει στό θέμα καί νά τό ξαναδεῖ, ἄν δέν θέλει νά κολακεύει ὅσους βρίσκονται κοντά του. Ὁ Ὁρθόδοξος καλεῖται νά ἐξαγιαίνει ὄχι μόνο τήν ψυχή, ἀλλά καί τό σῶμα του. Ἡ Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία σέβεται ἀπόλυτα τό ἀνθρώπινο σῶμα καί οὐδέποτε τό χρησιμοποίησε γιά στιγματισμό του. Τά μυστήρια τοῦ Βαπτίσματος καί τοῦ Χρίσματος παρά τό ὅτι ἐντάσσουν ἕνα πρόσωπο στίς τάξεις τῆς δέν ἀφήνουν κανένα ἐμφανές ἐξωτερικό ὀπτικό σημάδι αὐτῆς τῆς ιδιότητος. Εἶναι ἐντυπωσιακό καί ἀξιοθαύμαστο τό ὅτι ὁ Μέγας Κωνσταντῖνος, ὁ θεμελιωτής τοῦ Βυζαντίου καί ἰσαπόστολος, ἀπαγόρευσε μέ νόμο ἀκόμα καί τό σημάδεμα τῶν ἐγκληματιῶν καί τῶν φυλακισμένων!

Ἡ Ἁγία Γραφή πού **θέλει τόν ἄνθρωπο ἀντικειμενικά ἐλεύθερο** καταδικάζει τό φαινόμενο τῆς δερματοστιξίας καί τοῦ στιγματισμοῦ του, συνηθισμένη πρακτική γιά τούς εἰδωλολάτρες ἀπό τήν ἐποχή τοῦ Μωυσῆ. Στό βιβλίο τῆς πεντατεύχου «Λευιτικόν», ὁ Θεός ἀπευθύνεται στούς πιστούς μέ τά παρακάτω λόγια: «...καί ἐντομίδας οὐ ποιήσετε ἐπί ψυχῆ ἔν τῷ σώματι ὑμῶν καί γράμματα στικτά οὐ ποιήσετε ἐν ὑμῖν· ἐγώ εἶμι Κύριος ὁ Θεός ὑμῶν». (Λευιτικόν 19, 28) Δηλαδή: Γιά λόγους πένθους, **δέν θά κάμετε τατουάζ στό σῶμα σας, οὔτε θά χαράξετε γράμματα στό δέρμα σας**. Ἐγώ εἶμαι ὁ Κύριος ὁ Θεός σας.

Ἕνας συγγραφέας, ὁ **Θεοδώρητος**, σχολιάζοντας αὐτόν τόν στίχο τοῦ Λευιτικοῦ μᾶς ἀποκαλύπτει τή συνήθεια τῶν εἰδωλολατρῶν: «*Τινά τοῦ σώματος μόρια βελόναις ἐκέντουν καί μέλαν ἐπέβαλλον εἰς θεραπείαν δαιμόνων. Ταῦτα οὖν ὁ θεῖος νόμος ἀπαγορεύει*» δηλ. (οἱ εἰδωλολάτρες) ἔκαναν κάτι σατανικό. Κεντοῦσαν μέ βελόνες σχέδια σέ κάποια σημεῖα τοῦ σώματος καί τοποθετοῦσαν πάνω τους μαύρη μπογιά. Ἀλλά ὁ νόμος τοῦ Θεοῦ αὐτό τό ἀπαγορεύει ξεκάθαρα.

Ὁ **ἅγιος Κύριλλος** (4ος αἰώνας) καί ὁ **Προκόπιος Γαζαῖος** (6ος αἰώνας) ἐπιβεβαιώνουν τήν **εἰδωλολατρική πρακτική τῆς δερματοστιξίας** λέγοντας: «*τοῖς εἰδωλολάτραις ἔθος ἐντομίδας ποιεῖν ἐν παρειαῖς καί ἐν βραχίουσιν*» Δηλ. οἱ εἰδωλολάτρες ἔχουν συνήθεια νά κάνουν τατουάζ στά μάγουλα (στό πρόσωπο) καί στά μπράτσα τους.

Ὁ **ἅγιος Ἰωάννης Χρυσόστομος**, στό ὑπόμνημά του στόν προφήτη Ἰερεμία, ἀναφέρει ὅτι ἀπό τή ἀρχή τοῦ ἀνθρωπίνου γένους ὁ Διάβολος ἔθεσε στόχο μέ τή

δερματοστιξία (τατουάζ) νά οδηγήσει τό εύλογημένο δημιούργημα τοῦ Θεοῦ στήν πιό μεγάλη άσχήμια.

«Έντομίδας έποίουν τό παλαιόν. Έξ άρχής γάρ ό Διάβολος έσπούδασεν εις έσχάτην άμορφίαν καταστήσαι τό έργον τοῦ Θεοῦ».

Τόν 8ο μ.Χ. αιώνα ή Έκκλησία καταδίκασε τήν άποτύπωση όποιουδήποτε συμβόλου επί τοῦ σώματος τών Όρθόδοξων πιστών ώς ειδωλολατρικό έθιμο και πρακτική τών βαρβάρων!

Τί πρέπει νά γίνει, άν κάποιος Όρθόδοξος πιστός παρασύρθηκε έν γνώσει ή έν άγνοία και σημαδεύτηκε από κάποιο τατουάζ;

Αυτό είναι όντως ένα θέμα. Τό καλύτερο είναι πάντα νά επιμένουμε στήν πρόληψη ενός κακοῦ παρά στή θεραπεία. Ό Όρθόδοξος πιστός πρέπει νά θεωρεϊ άρετή, πλεονέκτημά του και ιδιαίτερη εύλογία, άν δέν έχει εμπλακεϊ στό φαῦλο κύκλο τής δερματοστιξίας. Πρέπει νά θέσει φραγή μπροστά στήν πρόκληση σημαδέματός του μέ ένα τατουάζ.

Εϊναι πέρα από βέβαιο ότι πολλοί Χριστιανοί, άν γνώριζαν από τήν άρχή ποιό είναι τό θέλημα τοῦ Θεοῦ, οὔδέποτε θά προέβαιναν στήν έπιλογή ενός τατουάζ και οὔδέποτε θά έξασκοῦσαν ένα τέτοιο έπάγγελμα. Έφόσον όμως τώρα βρισκόμαστε σέ τετελεσμένα γεγονότα, μετά τήν αύτονόητη μετάνοια και τήν άπαξίωση τοῦ φαινομένου τής δερματοστιξίας, τό πρώτο και έπειγον βήμα πού πρέπει νά κάνει κάποιος Όρθόδοξος για νά βρεϊ τήν ίσορροπία του είναι νά συμβουλευτεϊ έναν έμπειρο πνευματικό και νά ακολουθήσει πρόθυμα τίς συμβουλές πού εκείνος θά τοῦ ύποδείξει.

-
1. Παγανιστικό: Αυτό τό όποιο συναντιέται σε «φυσικές» ή πρωτόγονες λατρείες και τελετουργικά. Μπορεϊ νά είναι κάτι φανταστικό, μαγικό, δεισιδαιμονικό ή καθαρά δαιμονικό.
 2. Σαμάνοι: άνθρωποι πού ξεχώρισαν κυρίως σέ πρωτόγονες φυλές για τίς «ύπερ-φυσικές» τους ικανότητες. Για τή φυλή ένας σαμάνος-«ιερέας» είχε ανεξήγητες «ιαματικές» δυνατότητες και άποτελοῦσε τό καταφύγιο τών ίθαγενών για ζητήματα έπιστημονικά, οικογενειακά, προσωπικά, ύπαρξιακά και άλλα. Η Όρθόδοξη χριστιανική θεώρηση θεωρεϊ τά πρόσωπα αυτά μέντιουμ (διάμεσους) και θύματα συνεργάτες τών πονηρών και άκαθάρτων πνευμάτων.
 3. Ανιμισμός: Η πρωτόγονη και άφελής πεποίθηση ότι κομμάτι θεϊκής ούσίας (ψυχή) βρίσκειται σέ καθετί ύπαρκτό και έπομένως χρεϊζει σεβασμοῦ,

ιερότητας και έπομένως απόλυτης λατρείας.

4. Αποκρυφιστικό: αυτό τό όποϊο έχει σχέση μέ άγνωστες και άνεξήγητες δυνάμεις οί όποϊες μάς έπηρεάζουν. Ταυτίζεται μέ τό μαγικό.
5. Στιγματισμός: Τό σημάδεμα τοῦ άνθρωπίνου σώματος, συνήθως μέ χρήση βελονών και χρώματος.

(Πηγή: *enromiosini.gr*)